

Роздуми про вічність - Джерело

Написав Юлія Тонего
Понеділок, 17 березня 2014, 08:17

Роздуми про вічність

Колись закінчиться й моє життя.
Прийде та мить розлуки із землею,
І стану я по той бік, за межею
Суєтного і тлінного буття.

Тоді не стримає ніщо мене.
Така, як є, піду на зустріч з Богом,
Який чека за вічності порогом
Своє відкуплене дитя земне.

Це буде час повернення додому
Із довгих мандрів, що томили душу
Численними "не знаю", "доки?", "мушу!"
А тут забуду про відчай та втому.

І принесу тоді в дарунок небу
Спасенну душу, від гріхів обмиту,
Як вдячність за Христову кров пролиту,
Коли гріхи мої узяв на Себе,

Щоб я могла ввійти у брами Міста
В одежі сніжнобілій і з плодами,
І з добрими, що вслід ідуть, ділами,
Щоб стала перед Батьком своїм чиста.

Тоді побачу все, чого так довго
Чекала, сподівалася, шукала,
Куди в молитвах вірою сягала,
Той дивний край блаженства неземного.

Колись закінчиться й моє життя.
Залишу назавжди усе, що тлінне,
І тільки те, що є насправді цінне,
Візьму й піду до вічного буття.